

Skrytá historie Měsíce

Jaká tajemství skrývá Měsíc? Skutečně jeho prostory brázdí UFO, nebo tam možná zbyly ruiny starověkých měst? Co viděli astronauti na Měsíci? Nebo neviděli...

Od dob letů lodí Apollo uplynulo přesně půl století, ale spory o to, zda byli Američané na Měsíci, neutichají, ale rozhořívají se s novou silou a zuřivostí.

Jedna z nejznámějších konspiračních teorií na světě o zinscenování mise Apolla 11 na Měsíc je v Rusku stále mimořádně populární. Kupodivu tato teorie u nás zapustila kořeny od nezapomenutelných devadesátých let, kdy se udělalo mnoho na příkaz Spojených států.

Tak se v USA zrodilo takzvané „měsíční spiknutí“. Ale právě v Rusku mu uvěřili s mimořádným nadšením. Tato konspirační historika doslova zasáhla duši Rusů. Mnozí se domnívají, že americká vláda zmanipulovala těžké přistání na Měsíci a vše natočila v Hollywoodu.

Autorem, případně jen vykonavatelem něčí vůle k vytvoření tohoto konspiračního příběhu, je americký spisovatel William Charles Keysing. Mimochodem, proslavil se díky knize „Nikdy jsme nebyli na Měsíci“, která tvrdí, že šest přistání vesmírného programu Apollo na Měsíci v letech 1969 až 1972 mělo charakter mystifikace.

Ruská historie této konspirační teorie začala vydáním knihy „AntiApollon. Měsíční aféra USA“ publicisty Jurije Muchina a poté „dokumentární“ filmy o „měsíčním spiknutí“, které natočil notoricky známý novinář Alexander Gordon.

V Sovětském svazu, právě v tom slavném roce 1969, nikdo - ani úředníci, ani média - nepochybovali o výkonu americké posádky.

„Když jsme přijali signály z Měsíce, přijali jsme je z Měsíce, nikoli z Hollywoodu,“ řekl ruský kosmonaut Jurij Grečko, účastník sovětského lunárního programu (který byl zrušen poté, co americké Apollo 8 poprvé obletělo satelit Země).

První pilotovaný let na Měsíc pak sledovala celá sovětská rozvědka: její rádiové zprostředkování přijímalo signály z lodi Apollo 11, všechny rozhovory i televizní obraz o výstupu na povrch Měsíce.

„Zařídít takový podvod je pravděpodobně stejně obtížné jako skutečná expedice,“ uzavřel ve své knize „Trajektorie života“ další kosmonaut a konstruktér raketoplánů Konstantin Feoktistov. K tomu by musela být nejprve vyslána televizní stanice na Měsíc a poté by k ní musel být vyslán jako retranslátor Apollo 11. A také vyrobit desítky fiktivních továren na

výrobu kosmických lodí. A také - simulovat přistání na Zemi... Příliš obtížné. Dokonce i pro vesmírné závody „supervermoci“.

Ačkoli moderní konspirační teoretici již obviňují SSSR ze spiknutí s Američany v této věci, vysvětlují důvody pro tak grandiózní show banální zpronevěrou finančních prostředků všemi, kdo se podílejí na vesmírných programech ve Spojených státech... (Zřejmě ještě museli vyčlenit z ukradených peněz na „promítání“, ale jiný způsob, jak se zbavit všudypřítomné společnosti, je nenapadl.)

...„Jeden malý krok pro člověka, ale obrovský skok pro celé lidstvo.“ Tato slavná věta Neila Armstronga, kterou vyslovil na Měsíci, znamenala odpočítávání do nové éry - lidé překročili hranice své planety a poprvé přistáli na jiném nebeském tělese. Bylo to dávno v roce 1969...

Nebo stále nepřekročili? Proč byly lunární programy uzavřeny? Kdo a proč potřeboval příběh „měsíčního spiknutí“? Možná se tímto způsobem snaží skrýt vyplouvající fakta o tom, co vlastně Američané na Měsíci objevili?

Odpovědi na tyto otázky přišly prostřednictvím vědomého snění. Proto se tento materiál nedoporučuje číst skeptikům a materialistům, kteří hledají skutečné artefakty. Existuje mnoho sil, které se snaží tyto artefakty ukrýt, prohlásit je za fejk a podobně.

Stejně tak dnešní informace nejsou určeny adeptům „měsíčního spiknutí“, kteří bezmyšlenkovitě uvěřili, že na Měsíc nikdo neletěl, a možná ani do vesmíru, stejně jako že Země je plochá...

Možná však pro někoho dnešní informace osvětlí dávno mučivé otázky a mírně poodhalí závoj tajemství...

...Ledový prostor je mrtvý a tichý. Slunce plápolá na černé obloze. Šedá poušť se táhne až k obzoru. Někdy se zdá být bílá od oslepujícího světla. Ale obloha je... černá. Všechno je strnulé, jako by bylo zapuštěné do skla, ani jediný pohyb, ani závan... Ale tu něco letí po obloze. Pořádný kámen, náhle, odkud. Přímo z oblohy. Sloup prachu pomalu stoupá vzhůru jako ve zpomaleném filmu. Hle, je vyšší a vyšší, širší a širší, jemnější a jemnější jsou jeho stěny, už připomínají šedou mlhu. Podivná tichá exploze...

Ale zdá se, že vlna se dostala až ke mně nebo do mého vědomí a objevil se zvláštní třeskot podobný podivnému tónu. Vycházel ze země...

Na černé obloze se objevil půlměsíc. Ale co to je, je obrovský, a přitom je to jen polovina disku. Ne, co to je, kupodivu to není Měsíc, je to Země! Nad pouští se vznášel kus něčeho, co zjevně byla zemská koule, pokrytá bělostnou atmosférou. Zbytek glóbusu se skrýval v temnotě měsíčního stínu. Ano, zdálo se, že to není poušť, ale Měsíc, nad nímž se v modré záři vznáší Země...

Ale na obzoru, zde v měsíční poušti jsou vidět... nějaké stavby! Nebo ruiny... Opravdu je to Měsíc? Ale Země se úporně dál vznáší na černé obloze a Měsícem se nestane...

Ale tady se přibližují ruiny. Ačkoli slunce je tu téměř neviditelné, stále je tam, za obzorem. Jen vrcholky podivných ostrých věží polorozpadlých staveb ještě zachycují jeho paprsky.

Zbytky budov, poseté podivným prachem, vypadaly jako přízraky. V podivném labyrintu se stěny kroutily a vytvářely nepředstavitelné obrazce.

Ale nějaká síla mě táhla nad nimi daleko do mlhy, dál od slunečních paprsků.

Tam, v modravé temnotě odraženého světla, bylo sotva vidět obrysy obrovské věci. Obří tělo, které z dálky připomínalo vorvaně, leželo na boku. Nebylo ani kamenné, ani kovové, ale silně pokryté prachem. Pokrývaly ho podivné rýhy nebo znaky, které byly vidět tam, kde bylo méně prachu.

V boku konstrukce byla díra. Uvnitř byla tma. Podivná záře však náhle začala osvětlovat záhadné předměty, křesla, podivuhodné panely s knoflíky, jakési šňůry a vůbec podivné předměty nejasného účelu.

Najednou se přede mnou vznášela průsvitná postava ženy v těsných šatech. Připomínala Číňanku, nebo starou Egyptanku. Měla tmavou pleť, mírně šikmé, ale velké tmavé oči a tuhé černé vlasy po ramena.

Mezi širokým obočím byl vidět nějaký výčnělek, podobný třetímu oku u soch Buddhy.

A pak žena udělala zastavující znamení rukou... se šesti prsty na dlani. Pak se dotkla svých mírně plných rtů a probodla mě svým pohledem.

Uvnitř sebe jsem zaslechla neznámou řeč podobnou nějaké orientální řeči, kterou pronesla jemným laskavým hlasem. Ale po chvílce už se ta řeč nějakým způsobem překládala.

„Nejsem tady,“ řekla cizinka. „Přišla jsem v duchu říci to, co jsem v těle povědět nemohla... zatím ještě.“

„Mé tělo se nyní nachází na Zemi ve speciálním boxu na tajné vojenské základně. Tato základna je společná pro USA a civilizaci Nifilim neboli Anunnaki, jak ti bylo řečeno. Jsou zde také vazalové Nifilim - Zetas ze systému Sítě (Reticulum), se kterými lidé zprvu přišli do kontaktu. A potom se spojili s Anunnaki.

Moje tělo je hluboko pod zemí, ve spodních patrech základny. Více o tomto místě zatím nemohu říci.

Jednou jsem se vypravila se svým asistentem do systému Slunce hledat pohřešovanou posádku. Jsme z vesmírné oblasti zvané Orion, ze systému nevelké hvězdy, kterou vaši astronomové dosud neidentifikovali.

Naše civilizace je úzce spřízněna s pozemšťany. Naši předkové budovali život na Zemi. Říkalo se jim Lunbo a nejprve si osvojili Faeton a pak Zemi. Jejich krev proudila v žilách lemurijské rasy. Máme stejný kořen. Potomci lemurijské rasy se smísili s moderními pozemšťany, hlavně v mongoloidní rase, jak tuto rasu nazýváte, a také se jejich krev zředila s krví starých Egyptanů a některých indiánských národů. Naši předkové byli také velmi úzce spřízněni také s Asury, kteří na Zemi vybudovali Hyperboreu a stali se vašimi předky.

Ti, kteří zůstali na Orionu, se také mísili s místními rasami, takže jsem vzdáleně příbuzná pozemšťanům, ale z podobného trojrozměrného světa, jak u vás říkáte, protože ještě nemáte pojmy určující stupnici souřadnic prostorů.

Naše civilizace pokračuje v díle našich předků, kteří spolu se svými bratry z jiných hvězdných sálů přinesli život na Faeton a Zemi, o nichž se vám zde již nejednou vyprávělo. Ačkoli nyní fyzicky nejsme obři, jsme s vámi stejně vysocí, žijeme fyzicky ve stejném biologickém světě, i když naše délka života je jiná...

Vyslali jsme portálem několik posádek na základny našich přátel z různých světů, které tvoří Koalici sil světla, jak jí na Zemi pateticky říkáte. Naši vojáci spolu s vojáky této koalice pokračují nadále v zadržování koalice Anunnaki a jejich vazalů ze souhvězdí temnoty. A Anunnaki drží v poslušnosti několik civilizací z antisvěta, dá-li to tak vyjádřit vašimi pojmy. Jsou to Zetas ze souhvězdí Reticulum a několik reptiloidních a hmyzích ras. Samotní Anunnaki jsou vzhledově podobní Zetas, šedým humanoidům, které znáte, ale často na sebe navlékají masku v podobě hologramu nebo ve formě bioskafandru založeného na genetickém materiálu atlantské civilizace. Od plavovlasých statných Atlantů s bílou kůží se však liší chladnými ocelovými očima a mechanickými strojovými emocemi, či spíše naprostou bezcitností a naprostou absencí jakýchkoli reakcí, nejen soucitu, lítosti, ale i zloby, nenávisti a podobně. Své zlo páchají nestranně, bez zášti a bez škodolibosti. Jsou podobni strojům, ale páchají zlo...

Jedna z našich posádek zmizela, když propadla do otvoru rozbitého portálu. Portál dříve fungoval správně, ale Anunnaki nebo jejich ‚spojenci‘ ho zřejmě dokázali zničit. Vždyť to bylo na tomto satelitu vaší planety - na Měsíci, jak mu říkáte.

Měsíc má mnoho portálů a krystalů, které je aktivují. První portály zde vybudovali již Atlanti, kteří samotný Měsíc postavili jako vesmírnou archu v systému Siria, odkud pocházejí. Potřebovali spojení se svou umírající domovinou, a tak první portál spojil Měsíc s jejich starověkou planetou, kterou pohltil oceán.

Od těch dávných dob až dodnes se v lůně Měsíce zachovala obrovská města, pravda, většina z nich dnes existuje jen jako opuštěné ruiny.

Atlanti, kteří přistáli na Zemi, používali Měsíc dlouhou dobu jako vězení. Bylo to za vlády tyrana Chrona. Před Chronem byla Atlantida kvetoucí světlou civilizací, která spolupracovala s Hyperborejí a zemí Mu, pozůstatkem potopené Lemurie.

Když se však Chronos zaprodal dobyvatelům světů - Anunnaki za recepty na téměř věčný fyzický život, všechno se změnilo. Ačkoli Atlantida měla předpokládanou délku života desítky tisíc let, pro Chrona se zdála příliš krátká. Jak vidíte, vše se pozná ve srovnání.

Chronos po tisíciletí dodával nezbytné zlato, které Anunnaki potřebují pro Glorii neboli dvojče Země, které je na stejné oběžné dráze s vámi, jen se nachází přesně za Sluncem a pohybuje se kolem něj synchronně se Zemí. Nyní se tam také usídlilo

mnoho základen koalice světlých civilizací. Přestože Anunnaki a jejich přísluhovači nebyli definitivně vyhnáni, vlastní Glorii zhruba z poloviny, stejně jako Měsíc.

Chronos na Měsíci zřídil vězení pro své nežádoucí politické odpůrce, jak by se u vás řeklo. Nepoužíval trest smrti, který praktikovali Anunnaki nad laboratorně vytvořenými ‚adamy‘, čili prvními pokusnými lidmi. Adamové byli vytvořeni genetickým inženýrstvím z materiálů zvířat, lidí vyšších civilizací, zejména Atlantů, jejichž databáze Chronos předal Anunnaki, i vlastních materiálů Anunnaki, stejně jako z materiálů Hyperborejců a obyvatel Mu.

Popravením Atlantů se jejich přítomnosti nezbavíte. Koneckonců, ať už Atlantané, Hyperborejci, nebo Mu, všichni byli dokonale schopni vrátit se v jemných tělech a pokračovat ve své práci a komunikovat s živými v tělech. Proto byl trest smrti zbytečný.

Chronos se je pokusil izolovat v měsíčním podzemí. Za tímto účelem zde na Měsíci ve spolupráci s Anunnaki vybudoval četné konstrukce a technická zařízení, která měla vědomí, tedy duše, zablokovat. Zde se prováděly obludné experimenty za účelem zapomenutí duší, zatemnění paměti. Několik takových zařízení dopravili Anunnaki na Zemi a nainstalovali je v dutinách Země, které pro své účely vybudovali Faetoňané, i na výstupu z velkého Labyrintu, postaveného jako multifunkční portál.

Jedná se o tutéž řeku zapomnění Léthé, která je ve skutečnosti řekou modifikované plazmy, již byly duše Anunnaki a Atlantů, kteří jim sloužili, odváděny do zapomnění a byly na ně vkládány silné energetické uzávěry, které bránily novým inkarnacím. Právě tento mechanismus proměnil duše ve stíny a část labyrintu přetvořená Anunnaki se stala Hádem. Za celé toto ‚zařízení‘ byl zodpovědný Hádes, nejstarší syn Chrona, který byl jako dítě poslán svým otcem na základnu Anunnaki na Glorii na zpracování vědomí a zablokování duše. Sami Anunnaki si ho vyžádali pro své experimenty, ale ani Chronovi to nevadilo. Nechtěl vidět svého syna jako konkurenta své moci.

Později byl Chronos posedlý možností ztráty své moci a jeho děti se staly jeho nepřáteli. Poslal je všechny kromě Háda na Měsíc. Vaše staré helénistické mýty o tom hovoří čistě primitivním způsobem adamovské mysli, že prý Chronos své děti spolykal, snědl.

Ale přesto éra Chrona skončila, podrobnosti o této události vám byly sděleny již dříve (viz jiná vlákna na webu). K moci se dostal Poseidon, nejmladší syn Chrona. Ten, bohužel, kráčel ve šlépějích svého otce a nadále spolupracoval s vetřelci. Mimochodem, nyní se Chronos sám vydal na Měsíc a už zakusil všechny půvaby tamního vězení.

Poseidonův věk však také pominul a skončil zničením celé Atlantidy a velkou potopou. Někteří Atlantané však unikli na Měsíc. Zde však zůstalo jen vězení a zpustošená hlubinná města. Noví osadníci začali spouštět starodávné krystaly, aby

vytvořili atmosféru, ale už toho moc nevěděli a značně snížili své vibrace tím, že žili pod vedením vetřelců z Nibiru. Opět se museli obrátit na své kurátory, Anunnaki. Na Měsíc byly dopraveny tuny zlata, aby se z něj vytvořil obal, který by zadržoval atmosféru.

Po určitou dobu zde byla vytvořena umělá atmosféra. Během této éry začali Atlantáné budovat povrchová města. Nikdy se jim však nepodařilo vytvořit na povrchu stejnou přitažlivost jako na Zemi. To vše vedlo k neustálému úniku atmosféry a neschopnosti vytvořit vegetační příkrov, který by atmosféru podporoval.

Zlato se již nevyrábělo průmyslově jako v době Chrona v Atlantidě, stalo se vzácným, a tak Anunnaki Měsíc opustili.

Pokud by Gloria se svou hmotností ještě sama udržela umělou atmosféru, pak Měsíc by to nedokázal. Prastaré krystaly byly instalovány v nejhlubším dávnověku a nemohly být spuštěny ani atlantskými kněžími, ani Anunnaki kvůli jejich osobním nízkým vibracím.

Atlantští přísluhovači Anunnaki uprchli do hlubin Měsíce, kde si zřídili vnitřní základny, kde stále žijí v izolaci a spoléhají se jedině na pomoc Anunnaki, kteří je opustili. Anunnaki totiž pomáhají jen tehdy, když z toho mají užitek, pokud z toho žádný užitek nemají, nechtěné svědky jednoduše zlikvidují.

Proto se část Atlantů na Měsíci, prchající před otrávenými paprsky anunnakijských lodí a základen, zabarikádovala v nejnižších podlažích Měsíce. Snažili se dostat do kontaktu s civilizacemi světla, ale mají tu nejtěžší karmu, dokonce i pro komunikaci s námi.

Do jisté míry jim jako jejich bývalým bratrům nyní pomáhají potomci Atlantů z planety Evropa, která stojí vedle Jupitera. Ale ve skutečnosti jen ti, kterým se podařilo přeladit své vědomí a zvýšit své vibrace, mohou skutečně získat tuto pomoc.

Anunnaki se v průběhu války s civilizacemi světla snaží zničit portály, kterými poslové těchto civilizací přicházejí do soustavy Slunce. K těm směřují supertěžké kameny a vyhazují je do povětří. Ve většině případů moderní ochrany civilizací světla fungují, ale někdy dochází k selháním.

Takže zde na Měsíci došlo k průlomů a loď naší civilizace v něm uvízla. Moje posádka šla na pomoc, protože zmizelá loď spadla podle našich údajů do hluboké minulosti soustavy Slunce. Naše souřadnice vypočítaly éru pozdní Atlantidy, kdy portál na Měsíci ještě nefungoval ve svém současném objemu a Měsíc sloužil jako vězení. S mým asistentem se nám podařilo projít rozbitým portálem a najít propadlou loď v blízkosti měsíčního vězení. Udržovali jsme rozbitý portál paprskem určité energie a uvolnili ztracenou loď z pasti, ale sami jsme se nemohli dostat ven, portál se zaklapl a zničil naše zařízení, které ho udržovalo. Síla ničivé vlny způsobila poruchy na mé lodi a ta se zřítila na mrtvý Měsíc éry posledních

Atlantů, v jehož hlubinách se ještě nacházelo polorozpadlé vězení, ve kterém se zdržoval pouze Chronos. Poseidon totiž všechny odkazy na Měsíc zrušil poté, co tam poslal Chrona, a nahradil je jinou popravou, která spočívala ve vrhání zločinců do jiných prostorů přes časové portály na Zemi, zděděných Atlantány od minulých generací.

Během havárie byla loď zbavena tlaku. Můj asistent zemřel okamžitě, mně se podařilo vstoupit do stavu samádhi a opustit tělo.

Ve stavu samádhi tělo nepotřebuje vzduch, není nutná komfortní teplota, radiace a jiné agresivní záření vesmíru nejsou hrozné. Ale oživit tělo za těchto podmínek, zůstávajíc v něm duchem, znamená jednoduše ho zabít. Tak jsem ho opustila. Bez těla nejsou portály potřeba. S dostatečným tréninkem ducha se lze obejít bez nich a dle libosti pronikat do jakýchkoli světů.

Proto jsem navštívila stanice světlé koalice a informovala je o havárii, ale bohužel portál byl zničen a nebylo možné se dostat do souřadnic času a prostoru, kde ležela moje loď. Navíc tam v té době nebyly žádné koaliční stanice. A ve vašich dnech, když už tam jsou, na Měsíci pracují generátory Anunnaki a brání otevření portálu. Otevřením portálu z vašeho času zvenčí lze vpustit loď Anunnaki a jejich vybavení do jiných světů. Existuje jedna skulinka, jak opravit portál - je to aktivace starých krystalů Měsíce, ale abyste se k nim dostali, musíte odstranit obrovskou základnu Anunnaki, která hrozí vyhodit do povětří mnoho důležitých objektů na odstrašení útočníků v jiných světech. Bohužel je mohou vyhodit do povětří mnohem rychleji, než se dostaneme ke krystalům. Proto nemáme možnost dostat se k těm krystalům. Samotní Anunnaki tam nemohou jít kvůli svým nízkým vibracím, ale také my jsme blokováni reálnými hrozbami.

Rozhodla jsem se, že se nebudu inkarnovat do nového těla, dokud nebude vyřešen problém toho starého. Možná jej budu muset znovu aktivovat, abych se s lidmi podělila o důležité znalosti. Pokud bude příležitost, samozřejmě. Koneckonců, tito lidé teď mohou snadno mé tělo zničit. A nevím přesně, jaké experimenty s ním provádějí a zda bude možné do něj vstoupit.

Leželo na Měsíci desítky tisíc let. Havarovaná loď Anunnaki nezajímala, protože nejevila známky života a nepředstavovala pro ně hrozbu. Ani Atlantané, kteří migrovali během potopy, se jí nedotkli. Loď ležela v nehostinné poušti, kam paprsky Slunce zřídka dosáhnou. Když Atlantané začali na chvíli udržovat atmosféru, oblast havárie byla stále opuštěná a Atlantány nepřitahovala. Nepřilákala ani Zetas, kteří si oblíbili již mrtvý Měsíc, když jeho atmosféra, uměle vytvořená posledními Atlantány, zmizela. Zetas zde jednoduše vytvořili síť bunkrových základen a rozmístili svou techniku, která je navržena tak, aby posílila generátory Anunnaki nasměrované k Zemi.

Tyto generátory shromažďují ze Země lidské energie utrpení, smrti, smyslnosti a dalších nečistot, které Anunnaki potřebují pro své vlastní účely, využívajíce Zemi jako farmu.

Tyto generátory také dávají Zemi různé energie a vlny naprogramované v laboratořích Anunnaki. Takto bylo provedeno mnoho experimentů s náboženstvími na Zemi. To byly záměry Jehovy, uzurpátora moci mezi Anunnaki ještě od dob pozdních Atlantů. Experimentoval s populací Země a snažil se ovlivnit nejen adamy, vyšlechtěné v laboratořích, ale i zbývající zástupce vyšších ras - Hyperborejce a Mu.

Instalace náboženství v různých jazycích, jakoby pocházejících od Boha, byly přenášeny z generátorů. Tyto generátory stále pracují z větší části, i když nekontrolovatelně, protože jejich pán, Jehova, již neexistuje. Jeho vědomí, zaznamenané na elektronickém čipu, bylo zachyceno novým Pánem vetřelců, který si vytvořil svou hlavní základnu na Zemi v podzemí Agarthy, jejíž vchody leží pod ledem Antarktidy.

Nekontrolované generátory mohou zachycovat ze Země nejen energie emocí, ale také jednoduše informace, úryvky lidské řeči, hudby, lidských myšlenek v tisících jazycích, veškerý informační šum planety. Jsou zachycovány Anunnaki z Glorie a filtrovány, aby byli v obraze. Nyní nemají nejlepší vztahy s novým Pánem Země, který se usadil v Agarthě. Nechtějí ho uznat jako nového pána a požadují oživení Jehovy jako samostatné individuality. Ale ve věci konfrontace se silami světlých civilizací jsou vždy sjednocení a stojí na jedné frontě. Pán Agarthy, na druhé straně, získal podporu metropole Anunnaki v systému Nibiru a diktuje své podmínky.

Ve vašich dnech lidé ze Země dosáhli Měsíce. Říkám ve vašich dnech, protože padesát až sto let pro nás nehraje žádnou roli.

Ale lidé tu opravdu chodili po Měsíci, šlapali tuto pouštinu, bez ohledu na to, s jakými pohádkami přijdete.

Bylo zde uskutečněno několik pozemských expedic. Je třeba říci, že to vše se stalo, když byl Pán Agarthy rozptýlen osobními záležitostmi vlády a odešel do systému Nibiru.

Proto lidé učinili průlom v technologiích kvůli dočasnému oslabení kontroly ze strany Anunnaki.

Ale po návratu do Agarthy Pán zjistil, že se něco vymklo jeho kontrole.

Američanům, kteří s ním uzavřeli dohodu na konci velké války, kterou jste nazvali druhou světovou válkou, se podařilo dostat za hranice Země, a Rusům ještě o něco dříve. Anunnaki, na druhé straně, nechtěli, aby se to stalo. Jako Jehovův nejlepší učedník, který pozřel jeho vědomí, snil Pán o dávných dobách Jehovovy vlády, kdy pozemšťané považovali Zemi za plochou a mysleli si, že je středem vesmíru, a že na

nebi byly hvězdy zabodnuty jako hřebíky a byl postaven palác Boha, který stvořil svět.

Smlouva nestanovila možnosti pozemšťanů pro průzkum vesmíru, protože Pán Agarchy podcenil pozemšťany. Podle dohody by Anunnaki mohli přenést část svých zastaralých technologií na Zemi, aby vytvořili pohodlné životní podmínky pro vládnoucí elitu podle kosmických konceptů mimozemských civilizací, a možná zvýšit očekávanou délku života v budoucnu. Na oplátku obdržel oficiální povolení k únosům různých jedinců lidí svými vazaly Zetas, kteří se zabývají genetickým inženýrstvím v říši Anunnaki, a povolení postavit mnoho svých základen, někdy s přijetím účasti pozemšťanů. Podle smlouvy Anunnaki slíbili, že nebudou zasahovat do amerických záležitostí kvůli hegemonii na planetě a podrobení všech jejích zdrojů, a pokud to bude nutné, souhlasili s tím, že v tom poskytnou podporu.

Ale stalo se, že Američané, následující Rusy, udělali něco, co nebylo v plánech Anunnaki.

Nejenže se jim podařilo letět do vesmíru v krátké nepřítomnosti Pána, ale také se dostali na Měsíc. A také měli několik kontaktů se zástupci koalice světlých sil.

Pán se vrátil v šedesátých letech, podle vašeho počítání, a byl pryč asi deset let. Pro vás je to doba, pro Anunnaki jako deset dní.

Během této doby se misím Apollo podařilo udělat hodně, ale k radosti Pána se Američané báli zveřejnit kompletní výsledky expedic. Konkrétně, že na Měsíci byly objeveny ruiny měst a technických komplexů, že na Měsíci byla objevena moje loď a mé tělo bylo odvezeno, tělo asistenta se rozpadlo na prach, nemohli ho odvézt.

Dokonce i skutečnost, že astronauti zde slyšeli zvuky pozemské civilizace z napůl rozbitých retranslátorů (opakovačů signálu) a zvuky modliteb nahraných Jehovou k zachování náboženství, stejně jako zakonzervované zvuky a obrazy ze světa Atlantánů, Faetoňanů a dalších civilizací, které zde mají své základny, byla utajena.

Ale ke zděšení Pána se Američanům, zastoupených Kennedym, podařilo vyjednávat s nepřáteli - Rusy o společném průzkumu Měsíce. Image nepřátel však pomohl nejvyššímu utajení těchto událostí před obyvatelstvem planety.

Dokonce i v nepřítomnosti Pána, ze setrvačnosti, Američané a Rusové ukryli před veřejností dvě společné expedice na Měsíc, když dorazili k mé lodi a odvezli mé tělo. Jednalo se o dvacátou misi Apollo.

Navrátilší se Pán se rozzuřil a nařídil zastavení všech lunárních programů pod hrozbou zničení pozemské civilizace, a hlavně, zbavení vládnoucích elit jejich ‚mimozemského‘ komfortu spojeného s technologiemi volné energie a teleportací do určitých bodů.

Aby znovu získali milost Pána, Američané, přesněji mezinárodní finanční elita, kterou Jehova vychoval jménem Spojených států, přistoupili k nové dohodě, kde se

za stejné výhody elita nyní zavázala snížit počet obyvatel Země asi za třicet let a ze zbývajících učinit bioroboty zcela kontrolovanými systémem Pána. Ze strany Anunnaki byly, na základě smlouvy, dány technologie zombifikace, čipování a další k vytvoření biorobotů, stejně jako některá zpracování syntetických potravin a vakcín vedoucích k depopulaci.

Byla to konkrétně lunární historie, která vedla k takovému obratu událostí, nebo spíše urychlila procesy pohlcení vaší civilizace Anunnaki. Samotná elita prodala planetu útočníkům za nějaké iluzorní materiální výhody a přísliby technologií fyzické nesmrtelnosti, po dokončení splnění závazků stanovených ve smlouvě.

Protože se ale proces vyliďňování Země protahoval a termíny byly téměř u konce, elity ve strachu z trestu nabídly, že splní dávný sen Anunnaki, totiž rozříznout portál do jiných světů pro expanzi vetřelců. Poté ve Švýcarsku postavili hadronový urychlovač a pak několik dalších, pod rouškou vědeckého výzkumu zrodu vesmíru a objevení se hmoty.

V osobě elit tak Pán přijal nejpodlejší otroky, kteří jsou v zájmu záchrany své kůže a snu o fyzické nesmrtelnosti připraveni zničit Zemi i soustavu Slunce vlastníma rukama, aniž by si uvědomovali, co činí.

Upadli do monstrózního otroctví, pomoc koalice světlých civilizací odmítli jen proto, že ti odsoudili hegemonii USA na planetě a neslíbili fyzickou nesmrtelnost, ale spíše volali po sebezdokonalování ducha, aby mohli navázat vztahy založené na důvěře. Technická pomoc byla přislíbena pouze pod podmínkou, že nebude možné ji zneužít pro dobovačné vojenské účely. A nebylo možné je oklamat, protože četli myšlenky vyjednávačů.

Mimochodem, Kennedy nechtěl s Pánem z Agarchy podepsat kanibalskou otrokářskou smlouvu, ve které viděl biblického Prince temnot nebo slíbeného Antikrista. Chtěl spolupracovat s koalicí světlých civilizací, a když cítil jejich sílu, rozhodl se připravit část finanční elity o její základ, totiž o finance, a znárodnit jejich finanční systém. Proto přišel o fyzický život. Kněz vašeho světa byl stále velmi silný a jeho síla je v rukou těch samých elit - poslušných otroků, kteří sní pouze o osobním obohacení, osobní moci a nesmrtelnosti.

Koncem osmdesátých let se začali zvědaví pozemšťané domýšlet o probíhající zákulisní válce a začali hledat důkazy. Někdy za to zaplatili životy. Ale přesto do světa prosakovaly nějaké informace, a dokonce i fotografické a video materiály byly osobními záznamy smrti astronautů a dalších lidí, znajících pravdu.

Tak se objevily informace o mé lodi a zvucích na Měsíci, o měsíčních městech, o mimozemských základnách. Ale právě ze základny Anunnaki, která se přímo střetla s pozemšťany na Měsíci, dostal Pán signál a spěchal zpět na Zemi.

Začaly unikat informace. A pak Anunnaki nařídili elitám, aby zničily veškeré informace. Zastavit vlnu informací se stalo velmi obtížným, protože na Zemi se již objevily informační technologie a internet.

Tehdy elita našla cestu ven a začala prohlašovat všechny závadné informace za fejky. Došlo i na informace o lunárních expedicích. K velkému štěstí elit byla spousta materiálů stále utajována a to, co se dostalo na veřejnost, bylo někdy velmi šokující a působilo fantasticky. Přirozené lidské pochybnosti a skepse, způsobené ateismem a kupodivu i náboženstvími, ve kterých nebylo místo pro mimozemskou inteligenci a mimozemšťany samotné, pomohly přesvědčit veřejnost, že takové informace jsou falešné.

Oficiálně zveřejněná svědectví o lunárních expedicích ale trošičku překážela.

Potom bylo rozhodnuto vypustit fejk, jak říkáte, že Američané vůbec neletěli na Měsíc, a vydávat to za pravdu, která pronikla na povrch. Takový krok okamžitě získal mysl ‚hledačů pravdy‘ a závistivých lidí vůči Spojeným státům a jejich úspěchům.

Na příkaz Anunnaki byli Američané připraveni vzdát se svých vlastních úspěchů, aby potěšili Pána.

Nový fejk se začal rychle šířit a zároveň byly upravovány téměř všechny fotografie a videa lunárních expedic, které již unikly do informační sítě tak, aby vypadaly falešně. Našli se i tací, kteří začali potvrzovat novou verzi filmu natočeného v Hollywoodu o přistání na Měsíci. Peníze pro vás stále znamenají všechno... A pýcha se závistí... Právě tyto vlastnosti vedou mnoho ne-Američanů k přesvědčení, že Američané na Měsíci nebyli. Koneckonců, oni sami tam nebyli, a pokud byli, stejně jako Rusové, pak jsou tyto materiály také považovány za sci-fi a pohádky.

A nyní tyto nízké pocity a přesvědčení, že vše, co nezapadá do jejich obvyklých konceptů, je fikce a fantazie, udělaly svou práci. Američané se ani nemusí oficiálně ‚přiznat‘ k údajně zinscenovaným lunárním expedicím. Mnoho lidí věřilo vymyšlenému fejku. To znamená, že se otevřela cesta k Pánovu snu o dávných dobách Jehovy, kdy si lidé mysleli, že Země je placatá a že v nebi není nikdo kromě Boha. Kdy samotná myšlenka kontaktu s nějakým druhem mimozemšťanů, i kdyby to byly světlé civilizace, byla považována za kacírskou nebo bludnou, kdy život mimo Zemi byl vůbec popřen a Země sama byla považována za jediný svět ve vesmíru s hvězdami nacpanými na kopuli oblohy, se zlatým slunečním diskem a stříbrným diskem měsíce, stvořeným Bohem pro krásu a určitou harmonii a nic jiného na světě pro člověka jako korunu stvoření. A tato ‚koruna‘ ve své pýše dokonce ani nesnila o existenci stejných lidí v jiných světech, a tím spíše vysoce rozvinutých, protože potom ‚koruna‘ může spadnout z hlavy nafoukance.

Ideální Jehovovi služebníci. Jenže nový Pán sní o tom, že je trochu upraví, aby již nemuseli být ovládáni sugescemi a náboženstvími, ale pouhým stisknutím tlačítka, a aby jejich počet byl menší pro snadnější ovládání. A v tom jsou morálka a religiozita pro něj jen překážkou, ale neznalost struktury vesmíru a dalších věcí je právě po ruce. Je pro zničení a zdiskreditování všech náboženství a učení minulosti, včetně těch překroucených, které zanechal Jehova. Na rozdíl od Jehovy se nechce

obtěžovat překrucováním dávných učení a pravd, nechce rafinovaně manipulovat myslí lidí, není tak ‚vášnivý‘ pro své ‚umění‘ jako Jehova a někteří jeho následovníci z jeho vyvoleného lidu. Chce rychle a okamžitě. Obecně chce uzavřít touhu duší duchovně se zdokonalovat, pouze touhu po potěšení a všem, aby tato touha překrývala všechny ostatní myšlenky. Jedna nahá konzumace potěšení pro zapomnění mysli. A tak, aby v tomto úsilí nízko rozvinuté duše nerozdrtily svět a sebe navzájem, potřebujeme úplnou kontrolu nad mozkiem pomocí technologií, kontroly porodnosti a všech druhů aktivit obecně. Takže je to pro něj ideální.

Možná to, co jsem vám řekla, zní strašidelně a hrozně, ale je to jen cíl vetřelců. Válka pokračuje a její výsledek do značné míry závisí na lidech, na jejich touze myslet a duchovně se rozvíjet, zlepšovat se, nebo na jejich touze nemyslet na nic, ale získat pouze potěšení. Pokud lidé zůstanou ve větším množství na úrovni dobytka nezbytného pro Pána, nebudeme schopni zachránit lidstvo. Najdeme samozřejmě způsob, jak zabránit vetřelcům ve vstupu do jiných světů přes portály, pokusíme se zachránit zvířecí a rostlinný svět vaší planety, ale ti, kteří dobrovolně snížili své vibrace kvůli lenosti a zbabělosti, nebudou následovat cestu s námi. Budou pohlčeni Anunnaki nebo jejich Pánem nebo jeho Pánem Luciferem, hierarchou Nibiru.

Pomalu, podle vašich představ, ale jistě, soustava Slunce vstupuje do jiného prostoru, který jste v dávných dobách nazývali Satya Yuga. A to nám pomůže dostat se ke krystalům jak Země, tak i Měsíce a oslabit Anunnaki a jejich vazaly. Zasáhneme také, pokud lidé dovolí kritický okamžik průlomu do jiných světů sil temnoty. Jak to bude, nemůžeme říci, abychom neporušili zákon svobodné vůle a volby pro vás. Proto nakonec vše závisí na vaší volbě, na tom, co budou pozemšťané dělat. Záleží také na vás, zda budete schopni žít ve svých tělech ve změněných podmínkách, zda budete schopni alespoň trochu zvýšit své vibrace, zda začnete následovat cestu sebezdokonalování ducha, nebo se jen honit za iluzorními a pomíjivými hmotnými statky.

A zatímco se vše ještě rozhoduje... a mé tělo ještě leží na Zemi. A nevím, co se bude dít dál v detailech, protože vše závisí na lidech a jejich rozhodnutích. Pokud samozřejmě mé tělo začne být používáno k ubližování, bude zničeno a já půjdu do inkarnace, abych se účinněji účastnila této války o systém Slunce, do něhož byl zasazen život mými předky i vašimi předky. Máme je stejné!

My musíme uchovat tento život, vy musíte uchovat tento život, ti z vás, kteří ještě vědí, jak myslet svou duší, a ne svým žaludkem a peněženkou, ti, kteří se snaží rozlišit pravdu od lži a prostě se neubíjí skepticismem nebo se nezatvrzují jati pýchou a závistí nad úspěchy jiných lidí. Mezi vámi jsou naši vtělení poslové, pomáhají nám, mají nejtěžší poslání, zrozeni v lidských tělech zapomnění, pamatovat si všechno a pokračovat v boji. A jen málo z nich lze slyšet ve světě skepticismu, fanatismu a touhy po materiálních statcích a všeobecného konzumu. Ale pro nás je důležité, aby vás alespoň někdo slyšel, i když je jedna duše vytržena

ze spárů útočníků - to je již úspěch. Jsme s vámi!“ - tak řekla mimozemšťanka. Ale teď se její hlas odmlčel a průsvitný duch se rozplynul..

Všechno je opět pokryto prachem, ale na černém měsíčním horizontu jsou vidět záblesky slunečního světla a někde tam venku, na černé obloze, stále visí glóbus Země...

Zapsala Valeria Kolcova 28. 06. 2019